

மகா . வித்துவான் .

ரா. இராகவையங்கார்

டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார்
தமிழ்ப் பேராசிரியர் தியாகராசர் கல்லூரி, மதுரை

மகா வித்துவான்
ரா. இராகவையங்கார்

மகா வித்துவான் ரா. இராகவையங்கார்

III. மகா வித்துவான்

ரா. இராகவையங்கார்*

(கி. பி. 1870-1946)

1. இளமைப்பருவம்

தந்தையாரின் முன்னோர்

நம் தமிழகத்துச் சிறந்து விளங்கும் வைணவத் தலங்களுள் நம்மாழ்வார் என்ற சடகோபர் அவ தரித்துச் சீரும் சிறப்பும் பெற்ற புண்ணியத்தலம் ஆழ்வார்திருநகரியாகும். அங்கு வடமொழி யிலும், தென்மொழியிலும் வல்ல வைணவ ஆசாரியர் களும், பெரும் புலவர்களும் வாழ்ந்துவந்தனர். அப் பதியில் வாழ்ந்தவர்களுள் நைத்ருவகாசிப கோத் திரத்தவரான அந்தணர்கள் சிறப்பானவர்கள். அம்மரபினர்க்கு அத்தலத்து எம்பெருமானார் ஜீயர் மடாதிபத்யம் உரியதாகும். அம்மரபினருட் சில குடும்பத்தினர் ஏறத்தாழ நூற்றைம்பது ஆண்டுகட்கு முன் சேது நாட்டுக்கு வந்து குடியேறி வாழ்ந்தனர்.

சேதுநாடு

சேதுநாடென்பது இராமநாதபுரத்தைத் தலை நகராகக் கொண்டு மறவர் தலைவர்களான சேதுபதி மன்னர்களால் நெடுங்கால முதல் ஆளப்பட்டுவரும் நிலப்பகுதியாகும். இந்நாடு முன்பு இராமநாதபுரம், சிவகங்கைச் சீமைகளும், புதுகோட்டை, தஞ்சைப்

*இவ்வரலாற்றுக்கு வேண்டும் குறிப்புக்களைவழங்கிய அறிஞர் இம்மகா வித்துவான் தவப்புதல்வரான வித்துவான் இராமா நுஜையங்காராவர்.

பகுதிகளுமாக விரிந்திருந்தது. 'தேவை' என இலக்கிய வழக்குப் பெறும் இராமேசுவரமும், தனுஷ்கோடி என்ற புண்ணிய தீர்த்தத்துறையும் இச்சேது நாட்டைச் சார்ந்தவை.

தாயாரின் முன்னோர்

இச் சேதுநாட்டைப் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் (கி. பி. 1763 - 95) முத்து ராமலிங்க சேதுபதி என்ற மன்னர் ஆட்சி புரிந்தனர். இவர் வீரம், நியாயம், தியாகம் என்னும் அருங்குணங்கள் அமைந்தவர்; தெய்வ பக்தியிலும், செங்கோல் ஆட்சியிலும் சிறந்தவர். இம்மன்னராட்சியில் முதலமைச்சராயிருந்தவர் முத்திருளப்ப பிள்ளை என்பவர். அவரை அடுத்து இரண்டாவது அமைச்சர் பதவியில் இருந்தவர் கிருஷ்ணையங்கார் என்பார். இவர் இரண்டாம் அமைச்சராக இருந்த காரணத்தால், "சின்னப் பிரதானி" என விசேடிக்கப் பெற்றார். இராமசுவரங் கோயிலில் மூன்றாம் பிராகாரத்தில் முத்து ராமலிங்க சேதுபதியின் உருவமும், அவருக்கு இருபுறங்களிலும் அவர் மந்திரிகளான முத்திருளப்ப பிள்ளை, கிருஷ்ணையங்கார் ஆகிய இருவர் உருவங்களும் கற்றாண்களில் அழகாக வகுக்கப்பட்டு விளங்குதலை இன்றும் காணலாம்.

சின்னப் பிரதானி கிருஷ்ணையங்காரின் மூத்த பேரர் நாராயணையங்கார் என்ற பங்காருசாமி ஐயங்கார். இவருக்கு இருவர் புதல்வர்களும், ஒரு புதல்வியும் இருந்தனர். அப்புதல்வர் இருவருள் மூத்தவர் கிருஷ்ணையங்கார் என வழங்கும் திருநாமம் உடையவர்; அவர் வடமொழி தென்மொழிகளில் சிறந்த புலமை வாய்ந்தவர்; சமய நூலாராய்ச்சி

பெரிதும் உடையவர். மகாவித்துவான்கள் பாராட்டும் நுண்ணறிவோடு கூடிய வாதவன்மை பெற்றவர். அவர் முப்பத்திரண்டு அவதானங்கள்* புரிய வல்லவராதலின், 'துவாத்ரிம் சதாவதானி' என்று சிறப்பித்து வழங்கப்பட்டார். அப்பெரியார் இற்றைக்கு ஏறத்தாழ எண்பது ஆண்டுகட்கு முன் சேது நாட்டு அமைச்சரும் தமிழ் வள்ளலுமாகிய பொன்னுச்சாமித் தேவரது பாராட்டுக்குரிய அவைப் புலவராகத் திகழ்ந்தார்.

இப்பெரும் புலவருக்கு இளவலாகத் தேன்றியவர் சதாவதானம் முத்துசுவாமி ஐயங்கார் என்பவர். இவர் இளம் வயதிலே கன்னட நாட்டு அரசரான ஸ்ரீமும்முடி கிருஷ்ண ராஜ உடையார் முன்னிலையில் கன்னட மொழியில் சதாவதானம் செய்தவர்; ஆதலால் பல்லக்கு, குடை, முத்துமாலை, பொற்குவை முதலிய வற்றைப் பரிசிலாகப் பெற்றவர். இப்பெரியார் குருகைக் கலம்பகம், சந்திராலோகம், மணவாள மாமுனி நூற்றந்தாதி, நூற்றெட்டுத் திருப்பதி அகவல் முதலிய நூல்களை இயற்றியவர். இவரது அவதானத்திறமையைத் திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சி

* ஒர் அவையில், புலவர் பலர், ஒரே காலத்தில் பலவகைப் பொருள்களை வைத்துச் செய்யுள் இயற்றும்படியும் வேறுபல செய்திகள் பற்றியும் அவதானம் செய்பவரிடம் கேள்விகள் கேட்பர். அவதானம் செய்பவர் அவை அனைத்தையும் கேட்டுக் கொண்டு, முடிவில் ஒவ்வொன்றுக்கும் விடை கூறுவர். இவ்வாறு கூறி வெற்றி அடைபவர் அவதானி என்னும் பட்டம் அவையோரால் வழங்கப் பெறுவர். ஒரே சமயத்தில் எட்டு வகைக் கேள்விகளுக்கு விடை கூறுபவர் அஷ்டாவதானி என்றும், பத்து வினாக்களுக்கு விடை அளிப்பவர் தசாவதானி என்றும், இவ்வாறே நூறு வினாக்களுக்கு விடை அளிப்பவர் சதாவதானி என்னும் பட்டம் வழங்கப் பெறுவர்.

சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களும் வியந்து பாராட்டியுள்ளார்.

பெற்றோர்

இத்தகைய புலவர் பெருமக்களான கிருஷ்ணையங்கார், முத்துசுவாமி ஐயங்கார் * ஆகிய இருவருக்கும் பின் பிறந்த புதல்வியாரின் திருப்பெயர் பத்மாஸனி அம்மாள் என்பது. இவ்வம்மையார் பரமக்குடியை அடுத்த தென்னவராயன் புதுக்கோட்டை என்னும் சிற்றூரில் வாழ்ந்த இராமாநுஜையங்கார் என்பவர்க்கு மனைவியாயினர். இந்த இராமாநுஜையங்கார், மேற்கூறிய ஆழ்வார்திருநகரி அந்தணர் மரபினர் ; சிறந்த அறிஞர் ; அன்பு, வாய்மை, ஈகை முதலிய நற்பண்புகளுக்கு உறைவிடமானவர். இவர் இல்லறம் என்னும் நல்லறத்தை இனிது நடத்திவருங்கால், ஆண் மக்கள் இருவர் பிறந்தனர். அவருள் மூத்தவர் ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் என்பவர் ; இளையவர் நமது மகா வித்துவான் ரா. இராகவையங்கார்† ஆவார்.

இராமநாதபுரத்தில் கல்வி கற்றல்

இராகவையங்கார் ஐந்து வயதினராக இருந்த பொழுது, இவரது அருமைத் தந்தையார் காலமானார். உடனே இவரது இளைய அம்மானாகிய முத்துசுவாமி ஐயங்கார் தம் தங்கையாரையும், அவர்தம் மைந்தர்

* திருவாங்கூர்ப் பல்கலைக் கழகத் தமிழாராய்ச்சித் துறைத் தலைவரும், சிறந்த தமிழ்ப் பெரும் புலவருமாகிய ராவ்ஸாஹிப் மு. இராகவையங்கார் அவர்கள், இம் முத்துசுவாமி ஐயங்காரின் தவமைந்தர்.

† இவரது பிறப்பு 20—9—1870.

களையும் தம்மிடமே வருவித்துக்கொண்டு, தமது மேற்பார்வையில் அவர்களைக் கல்வி கற்கச் செய்தார்.

இராகவரும் இவர் தமையனாரும் இராமநாதபுரத்தில் உள்ள சுவார்ட்ஸ் துரைமகனார் நிறுவிய எஸ் - பி - ஜி உயர் நிலைப் பள்ளியில் கல்வி கற்றனர். மூத்தவரான ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் பள்ளிப்பாடங்களை நன்கு கற்று வகுப்புக்களில் முதல்வராகத் தேர்ச்சி பெற்றார். இளையவர் பள்ளிக் கல்வியுடன் ஓட்டப் பந்தயம் போன்ற உடற்பயிற்சி விளையாட்டுக்களில் முனைந்து நின்று பல பரிசுகளும் பெற்றனர். இவர் பெரும் புலவரான தம் தாய் மாமனுடன் ஐந்து வயது முதலே பழகிவந்த காரணத்தால், தமிழ் நூல்களை விரும்பிக் கற்கவும், அதனால் பிழையறத் தமிழ் நடைபயில் எழுதவும் பேசவும் வல்லவரானார்; தமிழ்ப் பாக்கள் இயற்றவும் திறமை பெற்றார்.

ஊற்றுமலை ஜமீந்தாரிடம் பரிசு பெறுதல்

இராகவனார் மெட்றிகுலேஷன் வகுப்பில் படித்துக்கொண்டிருந்தபோது, இவர் மனம் ஆங்கிலக் கல்வியில் முழுமையும் பற்றாமல் தமிழ்ப் பயிற்சியையே நாடியது; அதனால் பள்ளிப் படிப்பை விட்டுக் குடும்பத்தார்க்கு அறியாமல் வெளியேறினர். முதலில் இவர் திருநெல்வேலி சென்று அந்நகரில் பிரபல வழக்கறிஞராயிருந்த கிருஷ்ணசாமி ஐயர் என்பவரது உதவிகொண்டு, ஊற்றுமலை ஜமீந்தார் சமூகம் சென்றார். அப்போது அந்த ஜமீன் தலைவராயிருந்தவர் தமிழ் வள்ளலான இருதயாலய மருதப்பத் தேவர் என்பவர். அவர் நம் இராகவரனது அம்மானாகிய முத்து சுவாமி ஐயங்காருடன் முன்பே பல காலும் பழகி, அவரது அவதான ஆற்றலை நன்கறிந்து

பரிசளித்தவர். அவர்தம் மருகரே நம் இராகவனார் என்பதை உணர்ந்த அப் பிரபு, இராகவனாரது தமிழ்ப் புலமையையும் கவிபாடுந் திறத்தையும் அறிந்து ஆதரவு காட்டினர். அப்போது நம் இராகவனார் அந்தப் பிரபுவின்மீது பாடிய பாக்கள் பல. அவற்றை யெல்லாம் கேட்டுவந்த மருதப்பத் தேவர், இவர்க்கு வேண்டிய பரிசுகள் வழங்கிப் பெரிதும் அபிமானித் துத் தம் ஆதரவில் சில காலம் தங்கியிருக்கச் செய்தார். தம் மருகர் அங்கிருந்த செய்தியை அம்மான் அறிந்து மகிழ்ந்து, ஜமீந்தார் அநுமதி பெற்று, இராமநாதபுரத் திற்கு இவரை அழைப்பித்துக்கொண்டார். இராகவனாரும் தம் முதற்பரிசுகளைத் தம் அம்மானிடம் காட்டி, அவரது நல்லாசியைப் பெற்றார்.

அம்மானிடம் பாடங் கேட்டல்

தமது தங்கை மகன் எவரிடமும் முறையாகத் தமிழ்க் கல்வி கல்லாத நிலையிலேயே, கவி பாடும் ஆற்றல் பெற்று விளங்குவதை உணர்ந்த அம்மான், அன்று முதலே இவரைத் தம்மிடம் இருத்தி முறையாகத் தமிழ்ப்பாடம் கற்பிக்கலானார். இராகவனாரும் தமிழ்ப் புலமை பெறவேண்டும் என்னும் பேராவல் கொண்டு பாடங்கேட்டனர்; இரண்டாண்டுகளுக்குள் இலக்கிய இலக்கண நூல்களைப் படித்துணர்ந்தார்; தமக்குக் கிடைக்காத பழைய தமிழ் நூல்கள் சில வற்றை எழுதியும் படித்தார். இயல்பாகவே நுண்ணறிவு சிறக்கப்பெற்ற இவ்விளம் புலவர் தாம் படித்ததைப் பிறர்க்கு எடுத்துக் கூறுவதிலும் நயம்படப் பேசுவதிலும் வல்லவரானார்.

2. புலமையும் பாராட்டும்

சேதுபதி உயர்நிலைப் பள்ளி

இராமநாதபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு சேது நாட்டை ஆண்டுவந்த சேதுபதிகள் தமது நாட்டில் பல பள்ளிகளைத் தோற்றுவித்தனர். அவற்றுள் இராம நாதபுரத்தில் உள்ள இராஜா உயர்நிலைப் பள்ளியும், மதுரையில் உள்ள சேதுபதி உயர்நிலைப் பள்ளியும் குறிப்பிடத்தக்கவை. சேதுபதி உயர்நிலைப் பள்ளி மதுரை மாநகரத்து மக்களுக்குப் பல ஆண்டுகளாகக் கல்வி புகட்டிவரும் நிலையமாகும்.

உயர்நிலைப் பள்ளித் தமிழாசிரியர்

மதுரையிலுள்ள இவ்வுயர்நிலைப்பள்ளி நிறுவப் பட்ட சில ஆண்டுகளில், நம் இராகவனாரே அப்பள்ளி யில் முதல் தமிழாசிரியரானார். அப்போது இவர்க்கு வயது பதினெட்டு. இவர் ஊற்றுமலை ஜமீந்தாரால் பாராட்டப் பெற்றதை முன்னரே அறிந்திருந்த மதுரைப் பெருமக்களும், பள்ளி ஆசிரியர்களும் இவரது கல்வித்திறனையும், கற்பிக்கும் ஆற்றலையும் கண்டு நன்கு மதிக்கலாயினர். இராகவனாரும் மாணவர் தகுதிக் கேற்பப் பாடங் கற்பிப்பதிலும், அவர்களோடு நெருங்கிப் பழகுவதிலும் ஊக்கம் மிக்க வராயிருந்தார் ; மாணவர்களுக்குத் தம் சொற்பொழிவு கள் மூலமும் தமிழார்வத்தைத் தூண்டினார்.

திருமணம்

இராகவனார் சேதிபதி உயர்நிலைப் பள்ளியில் இரண்டு ஆண்டுகளே பணியாற்றினார். அதன் பின்னர் இவர்க்குத் திருமணம் நடைபெற்றது. இவரது வாழ்க்கையைச் சிறப்பிக்கவந்த மாதரசியார் ஜானகி

அம்மாள் என்பவர். அவ்வம்மையார் கணவர் கருத் தறிந்து கடனாற்றும் இயல்பினர். அதனால் அவ்வம்மையாருடன் நடத்திய இல்வாழ்க்கை, இராகவனார்க்கு இன்பமும், சிறப்பும் உடையதாயிற்று.

திரிசிரபுரத்தில் தமிழாசிரியர்

திருமணத்திற்குப் பின்னர், இராகவனார் * திரிசிரபுரத்தில் உள்ள தேசிய உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியர் பதவி ஏற்றார். இராகவனார் சேதுபதி உயர்நிலைப் பள்ளியில் பல்லோர் பாராட்டுக்கு உரிமை பெற்றிருந்தது போலவே, இப் பள்ளியிலும் அறிஞர் பலர் பாராட்டப் பெற்றார். ஆங்கில மொழியே உயர்ந்தது என்னும் கருத்தில் ஆழ்ந்திருந்த மாணவர் பலர், இவருடைய சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டுத் தம் தாய் மொழியின் பெருமையை அறிந்து மதிக்கலாயினர். இவ்வாறே இவர் பல இடங்களில் செய்த சொற்பொழிவுகளால் நகரப் பொதுமக்களும் நற்றமிழில் நாட்டங்கொண்டனர். இந்திய அரசாங்கத்தின் கல்வெட்டுப் பரிசோதகராகச் சிறந்து விளங்கிய து. அ. கோபிநாத ராயர் முதலியோர் அக்காலத்தில் இவரிடம் மாணவராகப் பயின்றவராவர். அம்மாணவர்கள் தமிழார்வம் மிக்கவர்களாகி, நம் இராகவனாரிடம் வைத்திருந்த-அன்பிற்கும், மதிப்பிற்கும் அளவில்லை.

பூண்டி-அரங்கநாத முதலியார்

தொண்டை நாட்டைச் சார்ந்த திருவள்ளூர் என்ற வைணவத் தலத்திற்கருகில் 'பூண்டி' என்

* இப்பள்ளியை முதலில் தாபித்தவர் ஸ்ரீ சேஷ ஐயங்கார் என்ற பெரியார். அக்காலத்தில் அது National High School என்று பெயர் வழங்கியது.

னும் சிற்றூர் உள்ளது. இவ்வூர் சமய உணர்ச்சி யிலும், அறிவுத்துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கிய பெருமக்களின் தோற்றத்தால் புகழ்பெற்றது. இவ் வூரில் வாழ்ந்த வேளாளர் மரபில் தோன்றியவரே, சென்ற நூற்றாண்டில் சென்னை அரசினர் கல்லூரியில் கணிதப் பேராசிரியராய் விளங்கிய அரங்கநாத முதலியார் என்பவர். இவர் கணிதம், ஆங்கிலம், தமிழ், வரலாறு, தத்துவம் முதலிய பல துறை களிலும் தனித்தனியே சிறப்புற்று விளங்கினார் ; அரசாங்கத்தாராலும் பெரிதும் நன்கு மதிக்கப் பெற் றுச் சென்னை ஷெரிப் (Sheriff) முதலிய பெரும் பதவிகளை ஏற்றுப் புகழ் பெற்றார்.

கச்சிக் கலம்பகம்

இவர் சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருந்த திருமணம் செல்வ கேசவராய முதலியாரின் தந்தை திருமணம் சுப்பராய முதலியார் என்பவரிடமும், தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் என்பவரிடமும் தமிழ் நூல்களைக் கற்றுப் பெரும் புலமை எய்தினார் ; அப்புலமையின் பயனாய்க் காஞ்சியில் கோயில்கொண்டுள்ள ஏகாம்பரநாதர்மீது கலம்பகம் ஒன்றைப் பாடினர். அதுவே கச்சிக் கலம் பகம் என்பது. அந் நூல் மகாமகோபாத்தியாய டரக்டர் உ. வே. சாமிநாத ஐயர் முதலிய புலவர் பெரு மக்களால் நன்கு பாராட்டப் பெற்றது.

நல்லார் இணக்கம்

திரிசிரபுரம் உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரிய ராக இருந்த இராகவனார், பூண்டி அரங்கநாத முதலி யாருடைய நன்மதிப்பைப் பெற விரும்பினார்.

அதனை அறிந்த நண்பர் சிலர், பெரிய பதவியிலுள்ள முதலியாருடன் அளவளாவுதலும், அவர் நன்மதிப்பைப் பெறுதலும் மிகவும் அருமையே என்று கூறினர். நம் இராகவனார் அவ்வுரைகளைப் பொருட்படுத்தாது தாமே நேரிற் சென்று, தடையேதும் இல்லாமல் முதலியாரவர்களை அவர்தம் மாளிகையில் கண்டு அளவளாவினர். தமிழ்ப் புலவர்களிடத்து முதலியாருக்கிருந்த அன்பின் திறத்தை, அருமையறியாத பிறர் எங்ஙனம் அறிவர்? இளைஞராயுள்ள இராகவனருடைய நுண்ணறிவு, பேச்சுத் திறன், புலமை முதலியவைகளை, அளவளாவி வந்த சில விநாடிகளில் முதலியாரவர்கள் கண்டு மிகவும் உவந்தார்கள். இவற்றுடன் இராகவனரது அழகிய முகவச்சீகரமும், நாவன்மையும் முதலியார் உள்ளத்தைப் பெரிதும் பிணித்தன. அப்போது நம் இராகவனார் தாம் பாடியிருந்த திருவரங்கத்து வெண்பா மாலையிற் சில பாடல்களைக் கூறி முதலியாரவர்களைப் பெரிதும் மகிழ்வித்தனர். முதலியாரவர்களும் தம் கச்சிக் கலம்பகத்தில் உள்ள அரிய பாடல்களை எடுத்துரைத்ததோடு, அக் கலம்பகத்தின் காப்புச் செய்யுளான,

“தங்கச் சிலையேடுந் தந்தவெழுத் தாணியுங்கொள்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூயவனென்—சங்கையொழித்
தேடெழுத் தாணி யெடுத்தறியேன் இந்நூலைப்
பாடவளிப் பான்நற் பதம்.”

என்ற பாடலையும் கூறினர்.

அது கேட்ட இராகவனார் அச்செய்யுளில் அமைந்த சொல் நயம் பொருள் நயங்களைப் பெரிதும் பாராட்டினார். அந்நிலையில் முதலியார், “நூன் முகப்பில் யான் அமைத்த காப்பின் முதல் மங்கலச் சொல் பொருத்தமானதா?”

என்று இவ்விளம் புலவரை உசாவ, உடனே நம் இராகவனார், “காப்புக்குத் தங்கம் இன்றியமையாததும், அழகு தருவதுமாகும் அல்லவா? இதைவிடச் சிறந்த மங்கலச் சொல் வேறு யாதுளது?” என்று கூறினர். இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் முதலியா ரவர்கள் வியந்து, மலர்ந்த முகத்துடன், “இந்த அருமை வார்த்தைகளை யான் ஒரு போதும் மற வேன்,” என்று சொல்லிக் கொண்டாடினர். பின்பு முதலியார் நம் இராகவனாரிடம் தமக்குள்ள பெரு மதிப்பைக் காட்டி ‘நற்சான்றிதழ்’ ஒன்றெழுதி, இவர் தங்கியிருந்த சென்னை விலாசத்திற்கே அனுப்பி வைக்கலாயினர். முன்பு இவர்க்கு ஊக்கமளியா திருந்த நண்பர்கள், முதலியார் உதவிய நற்சான்றிதழைக் கண்டதும் நம் இராகவனாரது அருமை பெருமை களை உணர்ந்து கொண்டாடினர். இந்நிகழ்ச்சி 1891-ஆம் ஆண்டில் நிகழ்ந்ததாகும்.

குடந்தையில் ஐயரவர்களது நட்பு

சங்கத் தொன்னூல்கள் பலவற்றையும், சிந்தா மணி போன்ற பெரிய காப்பியங்களையும், அரும்பாடு பட்டுப் பதிப்பித்து அழியாப் புகழ் பெற்ற டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் அக்காலத்தில் குடந்தை அர சினர் கல்லூரியில் தமிழாசிரியராய்ப் பணியாற்றி வந்தார். அவர் திரிசிரபுரம்—மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களின் மாணவர் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. இராகவையங்கார், ஐயரவர் களைப் பார்த்து மகிழும் அவாவுடன் குடந் தைக்குச் சென்றார். அங்கு ஐயரவர்கள் இல்லத்தில் அவர்களைக் கண்டு அளவளாவி வந்தபோது, இவர் நுண்ணறிவு, கட்டுரை வன்மை, புலமைத்திறம்

இவற்றை நன்கறியலாயினர். பின்பு ஐயரவர்கள் ஐயங்காரைக் கல்லூரிக் கே வந்து தம்மைச் சந்திக்கு மாறு அழைத்தனர். அவர்கள் விருப்பப்படி இவர் கல்லூரியில் பார்க்கச் சென்றபோது திருவேங்கடக் கலம்பகம் ஐயரவர்களால் கற்பிக்கப்பட்டுவந்தது. ஐயரவர்கள் ஐயங்காரைக் கல்லூரியில் சந்தித்ததும், தம் வகுப்பிற்கே இவரை அழைத்துச் சென்றார்; மாணவர்களுக்கு ஐயங்காரை அறிமுகஞ் செய்வித்த தோடு, அக்கலம்பகத்திலுள்ள சில செய்யுட்களை வகுப்பில் பொருள் விரித்துரைக்கும்படியும் கேட்டுக் கொண்டனர். அப்போது அறிதற்கரிய பொருள் அமைந்த பாடல்கள் சில, ஐயங்காரவர்களால் உரை கூறும்படி நேர்ந்தது. இராகவனார் அவற்றைத் தம் நுண்ணறிவால் எளிதிற் கண்டு, பாடற் பொருளைப் பற்பல எடுத்துக்காட்டுக்களுடன் அழகாக விரித்து மாணவர்க்கு விளக்கினர். இவற்றைக் கேட்டுணர்ந்த ஐயரவர்கள், இளைஞராயுள்ள இவரது அரும் புலமையை மாணவர்முன் பாராட்டிப் பெரிதும் மகிழ்ந்தார். அது முதலாக ஐயரவர்கட்கும், ஐயங்காருக்கும் இருந்த நெருங்கிய நட்பை யாவரும் நன்கறிவர்.

3. சேது சம்ஸ்தான மகாவித்துவான்

பாஸ்கர சேதுபதி

சேதுபதிகள் தம் தாய் மொழியாகிய தமிழை நன்கு வளர்த்துவந்த வள்ளல்கள்; தம் அவையை நாடி வந்த வடமொழிப் புலவர், தென்மொழிப் புலவர், இசைப் புலவர் முதலியவர்க்கு வரிசை அறிந்து பெரும்பொருள் வழங்கி அழியாப் புகழ் பெற்றவர்.

இங்ஙனம் வழி வழியாகக் கலை வளர்த்துவந்த சேதுபதிகள் சைவ சமய வளர்ச்சியிலும் ஊக்கங் காட்டி வந்தனர்; பிற சமயங்களிலும் பொது நோக்கங் கொண்டிருந்தனர். இத்தகைய பரந்த நோக்கமுடைய சேதுபதிகள் மரபினருள் பாஸ்கர சேதுபதி குறிப்பிடத் தக்கவராவர். அவர் அருங்கலை விநோதர்; ஆங்கிலப் புலமையும், நாவன்மையும் பெரிதும் படைத்தவர்; தம்மை நாடி வந்த பெரும் புலவர்களை ஆதரித்துப் பிற்காலத்துப் பாரி வள்ளல் போல் தம் கொடையால் வாழ்வித்தவர்.

சம்ஸ்தான வித்துவான்

பாஸ்கர சேதுபதி பட்டத்திற்கு வந்தது முதல் ஆண்டு தோறும் இராமநாதபுரத்தில் நடக்கும் விழாக்களில் நவராத்திரிப் பெருவிழா மிக்க சிறப்புடையதாக இருந்தது. அவ் விழாவிற்கு நம் தமிழகத்துப் பல பகுதிகளிலிருந்தும் முத்தமிழ்த் துறையின் முறை போகிய உத்தமப் புலவர்களும், வட மொழி மாணவரும், திரளாக வந்து, இராமநாதபுரத்தில் கூடுவதும் அரசரால் தத்தம் தகுதிக் கேற்பப் பற்பலவரிசைகள் பெற்றுச் செல்வதும் வழக்கம். அக்காலத்தில் சம்ஸ்தான வித்துவானாக விளங்கியவர் சதாவதானம் முத்துசுவாமி ஐயங்கார். நவராத்திரி விழாக்களில் இளம் புலவர் பலர்க்குச் சோதனைகள் மூலம் திறமறிந்து பரிசுகள் வழங்குவதுண்டு. நம் இராகவனாரும் நவராத்திரிப் பெருவிழா ஒன்றில் சம்ஸ்தான வித்துவானாயிருந்த தம் அம்மானுடன் தமிழறிஞர் கூட்டத்திற் கலந்துகொண்டார். அப்போது பல வித்துவான்கள் அரசர்மேல் பாமாலை சூட்டியவாறு, நம் இராகவனாரும் சேது வேந்தர்மீது

கவிகள் பாடிப் பொருள் விளக்கமும் செய்து அரசரையும், அவையோரையும் உவப்பித்தனர்.

புலவர் பலர்க்கும் பொருளும் பொன்னுடையும் சால்வைகளும் பரிசாக வழங்கப்பட்டன. அம்முறையில் இராகவனாரும் அரசரால் பரிசுபெற நேர்ந்தபோது, அறிவொளி பெற்றுத் தம் முன் நின்ற நம் புலவரை மன்னர் கண்டதும், அவரைப் பற்றி அவையில் உசாவலாயினர். சேது வேந்தர் நண்பரும், பெரிய வழக்கறிஞருமான திருநெல்வேலி கிருஷ்ணசாமி ஐயர், ஆஸ்தான வித்துவானான ஐயங்காரவர்களின் மருகர் இவர் என்றும், அரங்கநாத முதலியாரால் பாராட்டப் பெற்றவரென்றும், மதிநுட்பம் நூலோடுடையவர் என்றும் கூறி, அரங்கநாத முதலியார் அளித்த நற்சான்றிதழைப் புலவர் கையினின்றும் பெற்று, அதனை அரசர் காணக் கொடுத்தனர்.* அரசர் அரங்கநாத முதலியாரின் அருமை பெருமைகளை இளமை முதலே நன்கறிவர் ஆதலின், அவர் அவ்விதழை மகிழ்வுடன் படித்தார். அவர் அதனைப் படித்து முடித்த நிலையில், சேதுபதியின் குல தெய்வமாய் அரண்மனையிற் கோயில் கொண்டு, நவராத்திரி விழாவிற்கு அதிதேவதையாகவுள்ள இராஜ ராஜேசுவரி தேவியின் கோயிற் பெருமணியோசை கணீரென எழுந்தது. அவ்விதழைப் படித்து முடிந்ததும், கோயில் மணியோசை எழுந்ததும் அரசர்க்கு உவப்பும் வியப்பும் விளைவித்தன. உடனே மன்னர் மலர்ந்த முகத்துடன் இவரைத் தம்மிடம் ஆஸ்தான வித்துவானாக இருக்கப் பணித்தனர். அன்று முதலே இவர் சேது சம்ஸ்

* ஐயரவர்களை இராகவனார் திருநெல்வேலியில் கண்டு அளவளாவிப் பழகியவர் என்பது முன்னரே கூறப்பட்டது.

தான வித்துவான் என்ற சிறப்புப் பெயருடன், அம் மன்னர் அவையை அலங்கரித்து விளங்கினர்.

முதுமைப் பருவத்தால் தளர்வுற்றிருந்த இவர்தம் அம்மானுக்கு இச்செயல் அளவிலா மகிழ்ச்சி அளித்த தென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? சதாவதானம் முத்துசுவாமி ஐயங்கார் கி. பி. 1894-ஆம் ஆண்டில் காலமானார். அதுமுதல் நம் இராகவனார் மன்னர் அவையில் தலைமைப் புலவராக விளங்கினர்.

புறநாட்டுப் புலவர் பாராட்டு

சேது வேந்தரால் விசேட காலங்களில் கூட்டப் படும் புலவரவைகளிலெல்லாம், நம் இராகவனாரால் தமிழின் அருமை பெருமைகளைப் பற்றியும், சேக் கிழார், கம்பர் போன்ற மகா கவிகள் இயற்றிய காப்பியங்களின் சிறப்புக்கள் பற்றியும் சொற்பொழிவுகள் அடிக்கடி நிகழ்ந்துவரலாயின. அக்காலத்து அரசரை நாடி வந்திருந்த புற நாட்டுப் புலவர்களுள், பெருஞ் சிறப்பு வாய்ந்த யாழ்ப்பாணம் சபாபதி நாவலர், சிவ சம்புப் புலவர் போன்றாரும், இவர் புலமைத் திறத்தோடு கூடிய சொல்வன்மையை உணர்ந்து பேருவப் படைந்து புகழ்மலை சூட்டியதுண்டு.

பூச்சி-ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார்

நமது இராகவனார் தமிழ்த் துறையில் தலைமைப் பதவியை ஏற்று விளங்கியது போலவே, இசைத் துறையில் சிறந்து, ஆஸ்தான வித்துவானாகத் திகழ்ந்தவர் பூச்சி-ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் என்பார். இவர் சாரீர இனிமையும், இசையறிவும் நிரம்பியவர்; இசை வாணர் யாவராலும் போற்றப்படுபவர். நவராத்திரி விழாவொன்றில் சேதுபதியின் பேரவை

யில், ஒரு முறை அவரது இசையரங்கு நிகழ்ந்தது. அவர் தம் இன்னிசையால் அவையிலுள்ளவர் யாவரையும் இன்ப வாரியில் திளைக்கச் செய்தனர். மறு நாள் நம் இராகவனூரால் இராமாயணம் பற்றிச் சொற் பொழிவு ஒன்று நடத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. நம் இராகவனூர் கம்பர் கவி நயங்கள் பலவற்றை யாவரும் வியக்கும்படி, செவ்விய மதுரஞ் சேர்ந்த செந்தமிழ் நடையில் கடல் மடை திறந்தாற் போல விளக்கினார். அதனைக் கேட்ட அறிஞர் பலரும், “நேற்றும் இன்றும் யாங்கள் கேட்டு மகிழ்ந்த இயலிசை அமுதங்கள், சிந்தைக்கும், செவிக்கும் இனியனவாய் என்றைக்கும் மறவாதபடி எங்களைப் பரவசப் படுத்தின”, என்று பாராட்டினர். இவ்விரு பெரும் புலவர்களும் இராமநாதபுரத்திற்கே சிறந்த இரண்டு இரத்தினங்களாக யாவராலும் போற்றப்படலாயினர். இராமநாதபுரத்தில் உள்ள ஆங்கிலப் பள்ளியில் இளமை முதலே இவ்விருவரும் ஒருசாலை மாணவர்களாகக் கற்றதோடு, ஒரு தெருப் பெருமக்களாகவும் வாழ்ந்தனர் என்பது இங்குக் குறிப்பிடத் தக்கது.

பல்லக்கு மரியாதை

பாஸ்கர சேதுபதி தம் ஆஸ்தானப் புலவராகிய இராகவனூரிடம் வைத்திருந்த பேரன்பிற்கும், நன்மதிப்பிற்கும் எல்லையாக, அம் மன்னர் இவர்க்களித்த பெரும் பரிசு தந்தப் பல்லக்காகும். புலவர் பெருமக்களுக்குப் பண்டைக்கால மன்னர் காட்டிவந்த மரியாதைகளுள் சிறந்தது இது என்பதை யாவரும் அறிவர். அம் முறையில் நவராத்திரி போன்ற அரண்மனை விழாக் காலங்களில் தம் அவைக்குச் சிவிகை

ஊர்ந்து வந்து சிறப்பிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத் துடன் இஃது அரசரால் இவர்க்கு அளிக்கப்பட்டதாகும். இத்தகைய வள்ளலாரையும், அதற்கேற்ற தகுதி உடையாரையும் இக்காலத்துக் காண்பதும் அரிதினும் அரிதன்றோ?

சுவாமி விவேகானந்தர் தரிசனம்

பாஸ்கர சேதுபதி தாம் வெளியூர்களுக்கு விஜயம் செய்யும் போதெல்லாம் நம் இராகவனாரையும் உடன் அழைத்துச் செல்வது வழக்கம். அவ்வாறே ஒரு சமயம் நம் இராகவர் சேது வேந்தருடன் சென்னை சென்றிருந்தார். அப்போது அந்நகர்க்கண் விவேகானந்த அடிகளும் விஜயம் செய்திருந்தனர். இந்து மதத்தின் உண்மைகளை எல்லாம் உள்ளங்கை நெல்லிக் கனி போலத் தெள்ளிதின் உணர்த்தும் அடிகளின் சொல்வன்மையில் ஈடுபட்ட மன்னர், சில மாதங்கள் அடிகளுடன் நெருங்கிப் பழகலானார். அப்போது மன்னருடன் நம் இராகவனாரும் அருகிருந்து அடிகளின் நல்லுரைகளைக் கேட்டு மகிழ்வதுண்டு. அடிகளுக்கு ஆருயிர் நண்பராய் அந்நகரில் அப்போதிருந்தவர், பச்சையப்பன் கலாசாலைத் தலைமை ஆசிரியர் அழகிய சிங்கப் பெருமானையங்கரர் என்பவர். இவ்வையங்கார் சேது வேந்தருடன் கற்ற ஒரு சாலை மாணாக்கராவர். அப்போது அடிகளும், அரசரும் அருந்தமிழ்ப் புலவரான நம் இராகவனாரும் அடிக்கடி வேதாந்தப் பொருள் பற்றிப் பெரிய சர்ச்சைகள் செய்வதுண்டு. இவற்றை யெல்லாம் கண்டு களித்த அழகிய சிங்கப் பெருமானையங்கார் நம் இராகவனாரிடம் கொண்டிருந்த மதிப்பு அளவற்றதாகும்.

அமெரிக்காவில் உள்ள சிக்காகோ நகரில் நடை

பெற்ற உலக சமயப் பெரியார் மகாநாட்டிற்கு விவேகானந்த அடிகள் செல்லப் பெரும்பொருள் கொடுத்துத் வியவர் இச்சேது வேந்தர் என்பது உலகறிந்ததே. அடிகள் அங்கு இந்து மதத்தின் சிறப்பினை உலகறியச் செய்து இலங்கைவழியாகத் திரும்பி வந்தபோது, அவரை இந்தியாவிலே முதலில் வரவேற்ற மன்னர் இச்சேது வேந்தரே ஆவர். அப்போது அடிகளுக்கு இராமநாதபுரத்தில் அரசர் நடத்திய வரவேற்பு வைபவம் தமிழ் நாடெல்லாம் கொண்டாடும் வண்ணமிருந்தது. அடிகள் தாம் அரசர்பாற் கொண்டுள்ள நன்றியறிதலை யாவரும் உவக்க எடுத்துரைத்தனர். இவ்வைபவத்தில் அரசருடன் நம் இராகவனார் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்ததோடு, அடிகளின் பாராட்டுக்கும் உரியவராயினர்.

பாஸ்கரரின் பெருமதிப்பு

பேராசிரியர் அரங்காச்சாரியாரால் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ஸ்ரீ பாஷ்யம் என்ற உயரிய நூலை இச்சேது வேந்தர் நம் இராகவனார்க்கு அளித்தார். அந்நூலின் முன் இதழில் அவ்வேந்தர் ஆங்கிலத்தில் வரைந்த குறிப்புப் பின்வருமாறு : “ என் உள்ளத்திற்குரிய நண்பரும், எனது ஆன்மாவுக்கரிய தோழரும், கண்ணன் வழிபாட்டில் என் சகோதரரும், உண்மை காண்பதில் என் மதிப்புக்குரிய நண்பரும், சம்ஸ்தானத் தமிழ் வித்வத் சிகாமணியுமாகிய பிரம்ம ஸ்ரீ. உபயவேதாந்த பிரவர்த்தகர் ஸ்ரீ. இராகவையங்கார் சுவாமிகளுக்கு அன்புடனும், மதிப்புடனும் இந்நூல் அளிக்கப்பட்டது.” மற்றோர் சமயம், ‘ கந்த புராணச் சுருக்கம் ’ என்ற நூலில்,

“நாற்கலையும் தேர்புலவர் நாணுவரே நீணிலத்தில்

பாற்கரணைச் சாருமொரு ராகவனைப் பார்த்தலுமே”

என்றெழுதி, அந்நூலை அன்புடன் அளித்தனர். இங்ஙனம் அரசர் அளித்த பல நூல்களிலும், அவரால் வரையப்பட்ட வாசகங்கள் பல. இவை யாவும் மகா வித்துவானிடம் அவ்வேந்தர்பிரான் கொண்டிருந்த பேரன்பையும், பெருமதிப்பையும் நன்கு விளக்குவன அல்லவா?

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்

1901-ஆம் ஆண்டு பாண்டித்துரைத்தேவர் நன்முயற்சியாலும், பாஸ்கர சேதுபதியின் ஒத்துழைப்பு நன்கொடைகளாலும் மதுரையில் தமிழ்ச் சங்கம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது முன்னரே ஈரிடங்களில் கூறப்பட்டதன்றோ? அதனில் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆராய்ச்சிப் பகுதிக்குத் தலைவராக, பாண்டித்துரைத்தேவர் விருப்பின்படி, பாஸ்கர சேதுபதி தம் ஆஸ்தான வித்துவானான இராகவனாரையே தமிழ்ச் சங்கத்தில் பணியாற்ற உதவினர். அப்பணியை நம் இராகவனார் உவப்புடன் ஏற்றதோடு, சங்கத்து வாயிலாக 1903-ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பெற்ற செந்தமிழ் என்னும் திங்கள் தாளுக்கும் முதல் ஆசிரியராயினர். செந்தமிழாசிரியராயிருந்த காலத்து இவர் எழுதிய ஆராய்ச்சிக்கட்டுரைகளை வியந்து பாராட்டாத தமிழறிஞர் இல்லை என்றே சொல்லலாம். அக்காலத்தில் இவர் மதுரையில் வாழ்ந்தனராயினும், அடிக்கடி இராமநாதபுரம் சென்று சேதுபதி அவையையும் சிறப்பித்துவந்தனர்.

வடநாட்டு யாத்திரை

தம்மைப் பேரன்புடன் பாதுகாத்து வளர்த்த அன்னையார் அயோத்தி, காசி, பிரயாகை முதலிய புண்ணியத்தலங்களைப் பார்க்க விரும்பினர் என்பதை நம் இராகவனார் பாஸ்கர சேதுபதியிடம் தெரிவித்தார். உடனே அவ்வேந்தரால் இவர்க்கு வேண்டிய பொருளுதவி அளிக்கப்பட்டது. ஐயங்காரும் அவ்வுதவி பெற்றுத் தம் அன்னையாரது வடநாட்டு யாத்திரையைக் கவலையின்றி முடித்து மீண்டார்.

பாஸ்கரர் பரிசுகள்

நம் இராகவனாருக்கு பாஸ்கரர் அளித்த பரிசுகள் மிகப்பல. அவற்றுள் அரிய வேலைப்பாடமைந்த பீரோ ஒன்று கண்ணைக் கவரத் தக்கது. அஃது இராமநாதபுரத்தில் இவர்தம் இல்லத்தில் இன்றும் “சரஸ்வதி பீடமாக” வனப்புடன் திகழ்கின்றது. சேது வேந்தர்கள் தம் திருப்பெயர் எழுதி அளித்த பல நூல்களும் பிற தொன்னூல்களும் அப்பீரோவை அணி செய்கின்றன. பாஸ்கரர் நம் இராகவனாருக்கு அவ்வப்போது நல்கிய விலையுயர்ந்த பொன்னாடைகளும் சால்வைகளும் பிற அரும்பொருள்களும் எண்ணிலடங்கா.

பாஸ்கரர் மறைவு

இங்ஙனம் தம்மை அடைந்தார்க்கெல்லாம் கற்பக தருவாய் விளங்கிய பாஸ்கரர் 1903-ஆம் ஆண்டு, புலவர் நிலைகலங்கத் தம் பருவுடலை நீத்தார். அதியமான் இறந்தபோது ஒளவையார் துயருற்றதுபோலவும், பாரிவேள் மறைந்தபோது கபிலர் வாட்டமுற்றது போலவும், பாஸ்கரர் மறைவில் ஐயங்கார் அடைந்த

மனவேதனை சொல்லுந்தரத்ததன்று. அவ்வமயம், அவர் மனம் வருந்திப் பாடிய பாக்கள் பல. அவற்றுள் ஒன்றைக் கீழே காண்க :

“ பாட்டும் உரையும் பயிலாப் பதிகள்தம்
ஓட்டைச் செவியுள் உகுப்பேனோ—நீட்டுகொடைச்
செங்கையாய் பாற்கரனே செந்தமிழ்ப்பா வின்சுவையை
எங்கையா சொல்வேன் இனி.”

தேவகோட்டை வாழ்க்கை

தமிழ் வள்ளலான பாஸ்கரர் மறைவுக்குப்பின் நம் இராகவனார் அரசர் பிரிவாலுற்ற துயராலும் தம் உடல் நோயாலும் செந்தமிழ் என்னும் திங்கள் தாளின் ஆசிரியத் தலைமையை விட்டு விலகல் நேர்ந்தது. பின்பு, உடல் நலம் பெற்ற சிறிது காலத்திற் கெல்லாம் தேவகோட்டையில் உள்ள அறிஞர்களும் கொடையாளர்களுமான நகர வணிகமக்கள் விருப்பிற் கிசைந்து, அங்கே சென்று, இராகவனார் தம் வாழ்க்கையை நடத்தினார். இவரை ஆதரித்த வணிக நன்மக்களுள் பெரிய மைனர் என்ற மெ. அரு. இராமநாதன் செட்டியார் தலைசிறந்தவராவர். நம் பெரும்புலவர் அவர்க்குத் தமிழாசிரியராயிருந்து அவரது தமிழறிவை வளப்படுத்தினர். கொடையில் சிறந்த செட்டியாரவர்களுக்கு நம் இராகவனார் உசாத்துணையாக இருந்தும் வந்தார். அக்காலத்து, பேரறிவும் பெருங்கொடையும் ஒருங்கே அமைந்த செட்டியாரவர்களின் ஆதரவை நாடி வந்த தமிழ்ப் புலவரும், வடமொழிவாணரும் பலருண்டு. அவர்க்கெல்லாம் தக்கபடி வரிசைகள் வழங்கும்படி செய்வித்துதவியர் நம் பெரும்புலவரே. இவ்வாறே இவர் அந்நகரப் பிரமுகர்களான செல்வ வணிகர்

பலர்க்கும் கல்வித்துறையோடு, இலெளகிக துறைகளிலும் உற்ற துணையாய் நின்று உதவிவந்தார் என்பது, செட்டிநாடெல்லாம் நன்கறிந்ததே. அக்காலத்தில் இவர் தேவகோட்டையில் அடைந்த பேறுகளுள் ஆண்மகப்பேறு சிறப்புடையதாகும்.*

இராஜராஜேசுவர சேதுபதி

இம்மன்னர் பாஸ்கர சேதுபதியின் தவமைந்தர் ; கற்றவர்க்கெல்லாம் நற்றுணையானவர் ; புலவர் பாடும் புகழாளர். இம்மன்னர் இளமையில் நம் இராகவனார் பால் தமிழ்க்கல்வி பயின்று கவிபாடும் ஆற்றலும் பெற்றிருந்தார். தேவகோட்டையில் வாழ்ந்த தம் ஆசிரியராகிய நம் இராகவனாரை, இவ்வரசர் தாம் பட்டம் எய்துமுன்பே இராமநாதபுரத்திற்கே வரவழைத்துக்கொண்டு தம்மிடமிருக்கச் செய்தனர். இவ்வேந்தர் 1910-ஆம் ஆண்டு சேது சம்ஸ்தானத் தலைமையை ஏற்றார். இவர் நம் இராகவனார்க்கு எழுதிய கடிதங்களில், “அடியேன் இராஜ ராஜேசுவரன்” என்றும், “தங்கள் மாணாக்கன் இராஜ ராஜேசுவரன்” என்றும், வரைந்திருத்தலைக்கொண்டு, இவர் தம் ஆசிரியர்பால் வைத்திருந்த பெருமதிப்பை எளிதில் அறியலாம். இவர் 1916-ஆம் ஆண்டு நாட்குறிப்பு (Diary) ஒன்றை இராகவனார்க்கு வழங்கினார். அதன் முன் பக்கத்தில் பின்வரும் வெண்பா வொன்று அவரால் எழுதப்பட்டுள்ளது :

“வரும்வருடம் சென்ற வருட மதினும்
அரிய நலங்கள் அளிக்க—உரிமையுடன்

* இம்மைந்தரே, இராமநாதபுரம் உயர்நிலைப் பள்ளியில் இப்போது தமிழாசிரியராயுள்ள வித்துவான் இராமாநுஜையங்கார் ஆவர்.

மந்தமிலாச் செந்தமிழ்தேர் மாவித்து வானுக்குத்
தந்ததிந் தப்புத் தகம்.”

இம்மன்னர்க்கு நம் இராகவர், அறிவுத்துறைகளிலும், அரசியல் துறைகளிலும் ஓரமைச்சரைப் போல உடனிருந்து, அவரது பெருமதிப்புக்கும், ஆதரவுக்கும் உரியவராயிருந்தார். தம் தந்தையாரைப் போலவே, நவராத்திரி முதலிய பெருவிழாக் காலங்களில், வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் இசையிலும் வல்ல புலவர் பெருமக்களை வரவழைத்துப் பரிசுகள் உதவிச் சிறப்பிப்பது இவ்வேந்தரின் வழக்கமாகும். ஒருகால், மகா மகோபாத்தியாய டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்களைச் சிறப்பிக்க எண்ணிய இச்சேது வேந்தர், ஐயரவர்களை அரசாங்க அனுமதி பெற்று இராமநாதபுரத்திற்கு வரவழைத்து, நவராத்திரி விழாவில் கலைமகள் பூசையன்று, அவர்க்களித்த சீரும் சிறப்பும் யாவரும் கொண்டாடும்படி இருந்தன. இவ்வாறு ஐயரவர்களை அழைத்துச் சிறப்பித்தற்கு மூலகாரணமா யிருந்தவர் நம் மகா வித்துவானே ஆவர். அப்போது தமக்கு உரிமையாயிருந்த அரண்மனை முதல் மரியாதைகளை எல்லாம் ஐயரவர்களுக்கே அளிக்கும்படி செய்வித்து, தாமும் அவர்களைப் பெரிதும் சிறப்பித்தார் நம் இராகவனார். இவ்வாறே வடமொழிவாணர் பலரை அரசர் வருவித்தற்கும், அவர்கள் பெரும்பரிசு பெறுவதற்கும் காரணமாயிருந்தவர் நம் மகாவித்துவானே. இம்மன்னர் இவ்வுலக வாழ்வைத் துறந்தபோது, நம் இராகவனார் பாடிய இரங்கற் பாக்கள் யாவர் உள்ளத்தையும் உருக்கவல்லன.

ஸ்ரீ சண்முக ராஜேசுவர சேதுபதி

இவ்வேந்தர் இராஜ ராஜேசுவர சேதுபதியின் தவப்புதல்வர் ; இன்று இராமநாதபுரம் அரசராக விளங்குபவர். இவ்வரசர் தம் தந்தையாரைப் போலவே இன்றளவும் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவராக இருந்துவருகின்றார். இவர் இன்முகம், இன்சொற்களோடு ஈகையும் சிறக்க வாய்ந்தவர் ; வரிசையறிந்து புலவர்கட்கு வழங்கிவருபவர். இம்மன்னரும் மூதாதைகள் போல நம் இராகவனூரிடம் அன்பும் மதிப்பும் வைத்து ஆதரித்தார்.

அண்ணாமலை நகரில் பதவி ஏற்றது

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் 1935-ஆம் ஆண்டு தமிழாராய்ச்சிப் பகுதி ஒன்று திறக்கப் பட்டது. அப்பகுதிக்குத் தலைவராக நம் இராகவனார் சேது வேந்தர் அனுமதியோடு நியமிக்கப் பெற்றுத் தமிழ்த் தொண்டாற்றி வந்தனர். அக்காலத்தும் நம் பெரும் புலவர் பல நூல்கள் எழுதி வெளியிட்டார். தமிழ் கற்கும் அக்கழக மாணவர்களுக்கு, வகுப்பில் பாடங்கள் கற்பிப்பதன்மூலம் தமிழ் நூல் நயங்களை எடுத்துரைத்து, அக்கழகத்தினர் யாவரையும் இன்புறுத்தி வந்தனர். இங்ஙனம் ஆறு ஆண்டுகள் அந் நகர்க்கண் தங்கித் தமிழ்த் தொண்டு புரிந்த நம் இராகவனார், தம் முதுமைத் தளர்வால் இராமநாதபுரத் திற்கு மீண்டுவந்து, சேது வேந்தரது ஆதரவு பெற்று வாழலாயினர்.

சேது வேந்தரின் பேராதரவு

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்த் தொண்டாற்றிவந்த நம் பெரும்புலவரிடம், சண்முக

ராஜேசுவர சேதுபதி முன்போலவே அன்பும் மரியாதையும் காட்டிப் போற்றி வரலாயினர். முதுமையால் உடல் தளர்வுற்ற போதும் நாத்தளர்வுறாத நம் இராகவனார் அரண்மனைக்குச் சென்று, அரசர்க்கு நூல்களின் நயங்களைக் கூறி மகிழ்வித்துவந்தார். இம் முதுமைக் காலத்தும் புதிய நூல்களை இயற்றுவதில் தளர்ச்சி கொள்ளவில்லை. தம் சம்ஸ்தான வித்துவானான நம் இராகவனார் இவ்வுலகில் இருந்த நாளெல்லாம் அவர்தம் வாழ்க்கையில் குறைவின்றி உதவிக் காத்தவர், இவ்வேந்தரேயாவர்.

இவ்வாறு சேது வேந்தர் மூவர் காலங்களில் பெரும்புகழ் பெற்று விளங்கினர் நம் புலவர் திலகர். விக்ரமன், குலோத்துங்கன், இராஜராஜன் என்னும் சோழவேந்தர் மூவர் ஆட்சிக் காலங்களில், கவிச்சக்கரவர்த்தியாக விளங்கிய கூத்தர்க்கிருந்த சீரும் சிறப்பும் இத்தகையன என்பதை நாம் கேள்வி மூலமாகவே அறிவோம். இக்காலத்தில் அம்மதிப்பினை நம் மகா வித்துவானிடம் காட்டிவந்தவர்கள் மேற்கூறிய சேது வேந்தர் மூவரும் என்பது அறிஞர் பலரும் அறிந்ததேயாகும்.

4. தமிழ்த்தொண்டு

சேது சம்ஸ்தான வித்துவானாக ஐம்பது ஆண்டு கட்குமேல் விளங்கிய நம் இராகவனார் பல துறைகளிலும் தமிழ்த் தொண்டு செய்துள்ளார். இவர் பண்டைப் புலவர்க்கு ஒப்பாகச் செய்யுளியற்றும் திறமும், உரை எழுதும் வன்மையும் பெற்றவர்; ஆராய்ச்சியிலும் பெரிதும் வல்லவர். இவரியற்றிய நூல்களிற் பல இப்பொழுது தமிழகத்திலுள்ள பல் கலைக் கழகங்களிற் பாடங்களாக வைக்கப்படுகின்றன.

(1) அச்சிட்டு வெளிவந்த நூல்கள்

பாரிகாதை

இந்நூல் 753 வெண்பாக்களை உடையது. இது பாரி வள்ளலின் வரலாற்றைக் கூறுவதாகும். இதற்கு இவர் சிறந்த விளக்கவுரையும் எழுதியுள்ளார். இந்நூலின் அருமை பெருமையை அறிந்த இராஜாஸர். அண்ணாமலை வள்ளலார், 1934-ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்துத் தம் நாண்மங்கல விழாவில் தமிழ்ப் பேரவை கூட்டி இந்நூலை அரங்கேற்றுவித்து, நம் இராகவனார்க்கு ஆயிரம் வெண்பொற் காசுகளையும் வழங்கினர். இந்நூலில் உள்ள ஒவ்வொரு வெண்பாவும், சொல்லழகும் பொருள் வளமும் உடையது. சான்றாக ஒன்று காண்க :

“ முல்லை படர முழுத்தேரீத் துண்மகிழ்ந்து
கொல்லை படர்ந்தான் குரைகழலோன்—நல்லிசைதான்
மூவுலக முற்றும் முழங்கிப் படராதோ
பாவலர்செந் நாவிற் படர்ந்து.”

(பாரி காதை—80)

புவி எழுபது

கல்வியிற் பெரிய கம்பர் ஏரின் சிறப்பை எழுபது பாடல்களில் அமைத்துப் பாடியதுபோல, நம் மகாவித்துவானும், புவியின் பெருமையைப் புகழ்ந்து எழுபது பாடல்கள் பாடி, அதற்குப் புவி எழுபது என்ற பெயர் சூட்டினர். புவியினைத் தாயாகப் போற்றி வழிபடுவது நம் நாட்டு மரபாகும்.

தொழிற் சிறப்பு

இந்நூல் நூறு செய்யுட்களை உடையது. நாட்டின் ஆக்கத்திற்குரிய தொழில்களில் மக்கள் நாட்டமுடை

யவராதல் வேண்டுமென்றும் கைத்தொழிலின் சிறப்பு இப்படிப்பட்டதென்றும் இந்நூலில் ஆசிரியர் விளக்கியுள்ளார்.

திருவடிமாலை

இது திருமாலின்மேல் துதியாகப் பாடப்பட்ட நூறு செய்யுட்களைக் கொண்டது. வைணவ சமய தத்துவங்கள் பல, சொல்நயம் பொருள்நயம் துலங்க இந்நூலகத்தே எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

(2) அச்சிடப் பெருத நூல்கள்

பாரத நீதிவெண்பா

வடமொழி வேதவியாசர் இயற்றிய மகாபாரதத்தை நம் இராகவனார் படித்துவந்தபோது, தாம் அந்நூலிற் கண்ட உயரிய நீதிகளை எல்லாம் தொகுத்து இருநூற்றைம்பது வெண்பாக்களில் இதனைப் பாடினர்.

இராஜ ராஜேசுவர சேதுபதி ஒரு துறைக் கோவை

இது பாஸ்கர சேதுபதியின் தவமைந்தரான இராஜ ராஜேசுவர சேதிபதிமீது பாடிய கோவையாகும். இரகுநாத சேதுபதி ஒரு துறைக் கோவை போலவே ஒவ்வொரு பாடலும் 'நாணிக்கண் புதைத்தல்' என்ற ஒரு துறைப்பொருள் அமையப் பாடப்பட்டது; புறம், அகம் என்னும் இரு பொருளுடன் விளங்கும் நானூறு செய்யுட்களை உடையது. இந்நூல் இவ்வேந்தர் காலத்து நவராத்திரி விழா ஒன்றில் பெரும்புலவர் பலர் கூடிய பெருஞ்சபையில் அரங்கேற்றப்பட்டது.

புல்லை யமகவந்தாதி

‘புல்லை’ என்பது ‘திருப்புல்லாணி’ என்று வழங்கும் புண்ணிய தலத்தின் மருஉவாகும். இத்தலம் இராமநாதபுரத்திற்குத் தெற்கே ஆறுகல் தொலைவில் உள்ளது. இஃது இத்தலத்துக் கோயில் கொண்டுள்ள திருமால்மீது பாடப்பட்ட அந்தாதியாகும். இந்நூலில் உள்ள ஒவ்வொரு கலித்துறைப்பாவும், யமகம் என்னும் சொல்லணி கொண்டு, அந்தாதித் தொடையாகப் பாடப்பெற்றதாதலின், ‘யமகவந்தாதி’ எனப் பெயர் பெற்றது. இது நூறு செய்யுட்களை யுடையது. இந்நூலுக்கு நம் இராகவனாரே உரையும் வரைந்துள்ளார்.

திருவேங்கடமலை, கடவுள்மலை முதலிய வேறு பல நூல்களும் இவரால் இயற்றப்பட்டு அச்சேருதுள்ளன.

இந்நூல்கள் அல்லாமல், நம் இராகவனார் வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பாடிய பல பொருள்பற்றிய தனிப்பாடல்கள் பலவாகும்.

அச்சிடப்பட்ட உரைநடை நூல்கள்

தமிழ்வரலாறு

இது நம் இராகவனார் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் ஆராய்சித்துறைத் தலைவராய்ச் செயலாற்றியபோது எழுதப்பட்ட சிறந்த ஆராய்ச்சி நூல். இது 361 பக்கங்களைக் கொண்டது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் வெளியீடுகளுள் இஃது இரண்டாவதாகும். இந்நூல் நம் இராகவனாரது ஆராய்ச்சித் திறமைக்கோர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றது. வஞ்சிமாநகர், சேதுநாடும்

தமிழும், நல்லிசைப்புலமை மெல்லியலார், அண்டகோள மெய்ப்பொருள் முதலியவை இவரால் எழுதப்பட்ட சீரிய ஆராய்ச்சி நூல்களே. இவற்றின் அருமைப்பாடுகளைக் கற்றாரெல்லாரும் நன்கறிவர்.

மொழிபெயர்ப்பாளர்

இப்பேராசிரியர் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவர் என்பது வடமொழியிலுள்ள பெருங்காப்பியங்களைத் தமிழில் பெயர்த்திருத்தல் கொண்டு அறியலாம். பகவத் கீதையை இப்பெரியார் தமிழில் அழகிய தாழிசைப்பாவில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். அந்நூல் அச்சேறவில்லை. இவர் இத்தாழிசைப்பாவிலேயே, வால்மீகிராமாயணத்துள் சில பகுதிகளையும், இரகு வம்சத்துள் சில சருக்கங்களை யும் மொழி பெயர்த்துள்ளார் ; மகாகவி காளிதாசர் இயற்றிய வடமொழி அபிஜ்ஞான சாகுந்தலம் என்னும் நாடக நூலைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார். மேல்நாட்டாரும், நம் நாட்டாரும் போற்றும் பேரறிஞரான மகாகனம் வி. எஸ். ஸ்ரீ நிவாஸ சாஸ்திரியார், இந்நூல் வெளிவருதற்குத் தம் கைப் பொருள் கொடுத்துதவியவராவர். இவரது வடமொழியில் ஊறிய அறிவையும், மொழிபெயர்ப்புத்திறனையும், கவித்துவத்தையும், நன்குணர்ந்து மயிலை சம்ஸ்கிருத சமிதியார் இவர்க்குப் பாஷா கவிசேகரர் என்ற பட்டம் சூட்டிப் போற்றினர்.

பதிப்பாசிரியர்

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்களைப் போலவே நம் இராகவனாரும், தமிழ் நாட்டில்

பண்டைப்புலவர்கள் வாழ்ந்த ஊர்களுக்கு எல்லாம் சென்று பழைய நூற்சுவடிகளைத் தேடிச் சேர்த்தவர்; அங்ஙனம் சேர்த்த நூற் சுவடிகளை ஆராய்ந்து அவற்றுட் சிலவற்றை மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடுகளாகப் பதிப்பித்தவர். அவற்றுள் தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் நச்சினுர்க்கினியருரை வேறு தனியாக இருப்பதைக் கண்டு வெளியிட்டு, முதன்முதலில் தமிழ் உலகுக்கு அளித்தவர். இஃதன்றி, நேமிநாதம், பன்னிருபாட்டியல் என்ற இலக்கண நூல்களும், ஐந்திணை ஐம்பது, நான்மணிக்கடிகை, திணைமாலை நூற்றைம்பது என்ற சங்க நூல்களும், திருநூற்றந்தாதி என்ற ஜைன நூலும், முத்தொள்ளாயிரம் என்ற நூலும் இவரால் வெளிவரலாயின.

அகநானூறு என்ற அருந்தமிழ்ச் சங்கநூலை முதலில் ஏடுகளிலிருந்து எழுதிப் பரிசோதித்து அந்நூலை மயிலாப்பூர்க் கம்பர் விலாசம் இராஜகோபாலை யங்கார் மூலம் வெளிப்படுத்தியவர் நம் மகாவித்துவானேயாவர்.

ஆராய்ச்சியாளர்

நம் பெரும்புலவர் ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்த பல அரிய ஆராய்ச்சி நூல்களையும், அரசாங்கத்தார் வெளியிட்ட கல்வெட்டுக்களையும், பல நாட்டு மொழி வளங்களையும், வரலாறுகளையும் நன்கு ஆராய்ந்த பேரறிஞர் ஆதலின், இவர் எழுதி வெளியிட்ட ஆராய்ச்சி நூல்களும், கட்டுரைகளும் அறிஞர் உலகிலே வியப்பும், உவப்பும் ஊட்டிவந்தன. இவர் செந்தமிழ் என்னும் திங்களிதழில் திருவள்ளுவர், கம்பர் முதலிய பெரும்புலவர்களின் சிறப்பியல்புகளை விளக்கிக் கட்டுரைகள் பல வரைந்துள்ளார். தொல்காப்பியப் பொருள்தி

காரத்துள் மெய்ப்பாடு, உவமம், செய்யுள், மரபியல் களின் உரைகளாக அச்சிடப்பட்டவை, நச்சினூர்க் கினியர் இயற்றியன அல்ல, பேராசிரியர் உரையே என்றும், திருக்கோவையார்க்கு உரைவகுத்தவர் பேராசிரியரே என்றும், புறப்பொருள் வெண்பா மாலை உரையாசிரியர் மாகறல் சாமுண்டி தேவநாயகர் என்றும், கம்பராமாயணத்திற்கு அவ்வாசிரியர் இட்டபெயர் இராமாவதாரம் என்றும், இவை போல்வன பலவும், ஆராய்ச்சியிற் கண்டு முதன் முதல் தமிழுலகிற்கு அறிவித்தவர் நம் இராகவனாரே யாவர்.

பத்திராசிரியர்

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினின்றும் வெளிவரும் செந்தமிழ் என்னும் திங்கள் தாளுக்கு முதலாசிரியராய் இருந்து, அது பலதுறைகளிலும் சிறந்து விளங்கப் பெரிதும் உழைத்தவர் நம் பெரும் புலவர். இவர் அவ்விதழில் மேற்காட்டிய கட்டுரைகள் எழுதியதோடு நூற்பதிப்பையும் மேற்கொண்டு பல நூல்களை வெளியிட்டார்.

உரையாசிரியர்

நம் இராகவனார் குறுந்தொகை என்னும் சங்க நூலுக்கு அரிய பெரிய விளக்க உரை ஒன்று எழுதினார். அவ்வுரை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இவர் தமிழாராய்ச்சித் துறைத் தலைவராய் இருந்த காலத்தில் எழுதப்பட்டது. அந்நூலுரையின் ஒரு பகுதி அப்பல்கலைக்கழகத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. தாமியற்றிய பாரிகாதை, புல்லை யமகவந்தாதி முதலியவற்றுக்கு இவரே உரையும் வகுத்தவர்

என்பது மேலே கூறப்பட்டது. இவ்ரெழுதிய உரை நயம், அறிஞர்களால் வியந்து பாராட்டும் சிறப்பினை உடையதாகும்.

சிறந்த நாவலர்

நம் பெரியாரது பெரும்புலமைத் திறனைத் தமிழ் மூலகம் போற்றும்படி செய்தது இவரது இணையற்ற நாவன்மையே. “கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகைய வாய்க் கேளாரும் வேட்ப” இனிதுரைக்கும் சொல்வன்மை பெரிதும் பெற்றவர் இவர்; அவையோர் விரும்பும் எப்பொருள் பற்றியும் அவகாசம் வேண்டாது யாவரும் வியப்பும் உவப்பும் எய்த விரிவுரை வழங்கும் ஆற்றல் மிக்கவர். எத்துணைப் பொழுதாயினும் சலிப்பின்றி இலக்கிய நயங்களைப் பரக்கப் பேசி அவையோரைத் தம்வயப்படுத்தி மகிழ்வித்தலிலும், தமிழ் நூல்களிற் கண்ட நுட்பங்களை வடமொழி ஆங்கிலக் கருத்துக்களோடியைத்து, அறிஞர் வியக்கக் கூறுவதிலும், இவர்க்கிருந்த ஆற்றலும் நாவன்மையும் போற்றற் குரியன.

‘ஆரேஷன்’ (Oration) என்பது ஆங்கிலம் வல்ல பேச்சாளரிடம்தான் அமையக்கூடியதென்று சொல்லப்படுவதுண்டு. தமிழிலும் அது சிறக்க அமையக்கூடும் என்ற உண்மையைத் தமிழுலகுக்கு மெய்ப்பித்தவர் சொல்லின் செல்வரான நம் இராகவஞரையாவர். இவர் தாம் கண்டறிந்த உண்மைகளை, அறிஞர் பலர்க்கும் எடுத்துரைக்கும்போது அவரெல்லாம் பரவசப்படுவர். இவரது மிடற்றொலி இன்னொசை கொண்டே சொற்பொழிவுக்கென்றே அமைந்ததாகும். ஒரு பொருள்பற்றி அறிஞர் குழுவில் ஆராய நேருங்கால், அவ்வாராய்ச்சியின் நுணுக்க

மான முடிவுகளை யாவர்க்கும் முற்பட எடுத்துரைப்பதில் இவர் வல்லவர்.

சென்னை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகங்களிலும் மதுரைச் தமிழ்ச் சங்கம், கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம், வைஷ்ணவ சபைகள், மேலைச்சிவபுரி சன்மார்க்க சபை போன்ற சங்கங்களிலும் இவர் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள் எண்ணில. மன்னார்குடி வித்வத் சபையில் ஆண்டுதோறும் இவர் நிகழ்த்திவந்த சமயச் சொற்பொழிவுகளைச் சோணாட்டறிஞர் இன்றளவும் பாராட்டிவருகின்றனர்.

இவர் மயிலாப்பூர் சம்ஸ்கிருத சமிதியில், வால்மீகி, காளிதாஸர்களின் திருநாள்களிலே வால்மீகம், சாகுந்தலம் முதலிய வடநூல் நயங்களை எடுத்துரைத்து வடமொழிப் பேரறிஞர்களையும் உவகைக் கடலில் திளைக்கச் செய்ததுண்டு. இப்பெரியார் இத்தகைய நாவன்மை பெற்றிருந்த காரணத்தால், மகாகனம் ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரியார், மகாமகோபாத்தியாய குப்புசாமி சாஸ்திரியார் போன்ற பேரறிஞர்கள், இவரைச் 'சொல்லின் செல்வர்' என்றே பாராட்டலாயினர். இவரது சொற்பொழிவிற்குச் சென்னை உயர்மன்ற நீதிபதிகளும் பெரிய வழக்கறிஞர்களும் அரசியல் தலைவர்களும் திரள்திரளாக வந்து கேட்டு மகிழ்வரெனின், இவரது நாமாண்பு பற்றி நாம் யாது கூறவல்லேம் !

பிற பதவிகள்

நம் இராகவனார் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துத் தமிழ்க்குழுவிலும், பெரும் பட்டங்கள் வழங்கும் தேர்ச்சிக் குழுவிலும் பல்லாண்டுகள் உறுப்பினராய் இருந்து தமிழ்த் தொண்டு செய்தார்.

புலமைக்கேற்ற மதிப்பு

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கட்கு நம் இராகவனாரை, அவர்தம் ஆற்றற்கேற்றபடி, தாமும் சிறப்பிக்க வேண்டுமென்ற அவா நெடுக இருந்து வந்தது. அதற்கோர் சமயமும் வாய்த்தது. மேலைச் சிவபுரி சன்மார்க்க சங்கத்தார் இப்பெரியார் இருவரையும் பண்டிதமணி மு. கதிரேசச் செட்டியார் விருப்பிற்கிணங்கித் தம் சங்க ஆண்டுவிழா ஒன்றிற்கு அழைத்தனர். அங்கு அவ்விருவரும் சென்றிருந்தனர். அவ்விழாவில் அறிஞர்களும் செல்வர்களும் நிரம்பிய பேரவையில் டாக்டர் ஐயரவர்கள் தலைமை தாங்க, நம் இராகவனார் அரிய சொற்பொழிவு ஒன்று ஆற்றி யாவரையும் உவப்பூட்டினர். அச் சொற்பொழிவின் முடிவில், டாக்டர் ஐயரவர்கள் எழுந்து நின்று நம் இராகவனார்க்கு மகா வித்துவான் என்ற பெரும்பட்டம் சூட்டினார்; “இப்பட்டம் என் ஆசிரியரான பிள்ளை அவர்கள் ஒருவர்க்கன்றி வேறு எவர்க்கும் என் வாயால் வழங்காதது; அவர்களுக்குப் பின் அப்பட்டத்திற்குத் தகுதியுடையவராய் விளங்குபவர் நம் ஐயங்காரவர்களே,” என்றும் கூறினார். அச்சபையார் நல்கிய விலையுயர்ந்த காசுமீர சால்வை ஒன்றைத் தம் திருக்கரத்தால் நம் இராகவனார்மேல் போர்த்தினார்; அவையோர் கைதட்டலுக்கிடையே புகழ்ந்து வாழ்த்தினார். முன்னமே சேதுநாட்டு மகாவித்துவான் என்ற பட்டத்துடன் விளங்கிய நம் ஐயங்கார், இது முதல் செந்தமிழ் நாட்டின் மகாவித்துவான் என்று யாவராலும் அழைத்துப் போற்றப்பட்டனர்.

மறைவு

இவ்வாறெல்லாம் தென்னாட்டுத் தமிழர் திலகமாய் விளங்கிய இப்பெருநாவலர், தம் முதுமைத் தளர்ச்சியால் உடல்நலங்குன்றி, 1946-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 11-ஆம் நாள் தமது 77-ஆம் வயதில் புலவர் பெருமக்கள் யாவரும் இரங்கப் பரமபதம் எய்தினர்.

5. குண நலன்கள்

பண்டைக்காலப் பைந்தமிழ்ப் பெரும் புலவர்கள் கொண்டிருந்த பெருங் குணங்களைச் சங்க நூல்களாலும், பிற நூல்களாலும் நாம் நன்கறிந்துள்ளோம். அத்தகைய குணங்கள் யாவும் ஒருசேரக் காணும்படி விளங்கியவர் நம் மகா வித்துவான். நிறைந்த கல்வியும், வாய்மையும், அன்பும், ஆதரவும், செய்ந்நன்றியறிதலும் இவரிடம் நிலைகொண்டிருந்தன. வள்ளுவரது திருக்குறளில் அறநெறிகளாகக் கூறிய அனைத்தையும், தம் ஒழுக்கமாகக் கடைப்பிடித்தவர் இவர். தேவகோட்டையில் வித்வத் சிகாமணியாகவும் பிரபுவாகவும் விளங்கிய சின்னைய செட்டியார் இவரது உத்தம ஒழுக்கங்களைக்கண்டு மேற்கூறியவாறே கடித மூலம் எழுதியும் புகழ்ந்துள்ளார்.

தாயன்பு

நம் இராகவனார் ஐந்து வயதில் தம் தந்தையாரை இழந்தனர். அதுமுதல் இவர் தம்மை அருமையாய் வளர்த்த தாயாரிடம் அளவற்ற அன்பும் மரியாதையும் கொண்டிருந்தனர். தாயார் வடநாடு செல்ல விரும்பியபோது, இவர் சேது வேந்தர் உதவிகொண்டு அவ்வம்மையாரது ஆவலை நிறைவேற்றினார். நீண்ட

ஆயுளைப் பெற்ற அவ்வம்மையார், “இராகவன் எனக் கொரு குறையும் வைக்கவில்லை,” என்று தமது இறுதிக்காலத்தில் அகம் மலர முகம் மலர்ந்து கூறினார் எனின், நம் இராகவர் தம் அன்னையாரிடம் எத்தகைய நன்முறையில் நடந்துவந்தார் என்பதை நன்குணரலாம்.

அறிஞரை உபசரித்தல்

கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பரைக் “காரணக் கொடையான்” என்றும், கவி வீரராகவனாரை “ஏற்றாலும் கன்னுவதாரன் கவி வீரராகவன்” என்றும் புகழ்ந்த புலவர்கள் உண்டு. அம்முறையில் நம் மகா வித்துவானும் விளங்கினார்; தம் இல்லத்து வந்த புலவர்களுக்குச் செவியமுதமும் அவியதமும் ஊட்டிப் பொருளுதவியும் செய்துவந்தார். இவர்களுள் இவரளித்த பொன்னாடைகளால் அலங்கரிக்கப் பெற்றுச் சென்ற பெரியார் சிலருண்டு. பிற புலவர்பால் அன்பு செலுத்துவதும், இளம்புலவர்களை ஊக்குவதும் இவரியல்புகள். சேது வேந்தரை நாடிவரும் சாதாரணப் புலவரும் இவரது பாராட்டால் அவ்வேந்தரிடம் பரிசுபெற்றுச் செல்வர்.

சமரச சமய உணர்ச்சி

இவர் வைணவ சமய நூல்களையும், சைவம், சமணம், பௌத்தம், கிறித்தவம், இசுலாம் முதலிய சமய நூல்களையும் நன்கு கற்றவர். அதனால் இப் பெரும் புலவரைப் பல சமய அறிஞர்களும், தமிழ்ப் புலமை ஒன்றே உடைய புலவராகக் கருதாமல், எத்துறையிலும் நன்கு பயின்று ஊறிய பல்கலைத் துறைவாணராகவே சிறப்பித்துப் புகழலாயினர்.

திருவாவடுதுறை ஆதீன கர்த்தராயிருந்த அம்பலவாண தேசிகர் முதலான மடாதிபதிகளும் தம் ஆதீனத்திற்குப் பலமுறை வரவழைத்து நம் இராகவனாரைப் பாராட்டிப் பெரும் பரிசுகளை அளித்துச் சிறப்பித்தனர்.

மனப் பண்பாடு

நம் மகாவித்துவான் கல்வித்துறைகளில் நேர்வழியன்றிக் குறுக்கு வழிகளையோ, கோணல் வாதங்களையோ மேற்கொண்டதில்லை. இவர் பலமுறை தக்கார் பலருடன் வாதங்கள் நடத்தியதுண்டு. அவற்றில் எல்லாம் வெற்றி வீரராகவே விளங்கியதற்கு, இவர்தம் மனப் பண்பாடு நேர்மைபெற்றுத் திகழ்ந்ததே காரணமாகும். அதனால் நெறிதவறிய எதிர்வாதிகள் திறத்தில் இவர் கடுமையாக நடந்துகொள்பவர் போலத் தோன்றியதுண்டாயினும், பின்பு இவரது நேர்வழியை அறிந்து அவரெல்லாம் இவரிடம் அன்பும் மதிப்பும் உடையவராய் இருந்தனர். இராமநாதபுரத்தில் நவராத்திரி விழாக் காலங்களில் பேரறிஞர்களின் வாதங்கள் அரசர்முன்பு நிகழும். அப்போது நம் இராகவனார் நடுவுநிலைமை தாங்கிச் சீர்தூக்கி உரை ஆற்றுவது உண்டு.

நல்லியல்புகள்

நம் பெருநாவலர் சுதந்தரமான சிந்தனையாளர்; வியக்கத்தக்க நினைவாற்றலைப் பெற்றவர்; கற்பனாசக்தியும் நிறைந்தவர்; நுண்பொருள்கள் அனைத்தையும் தாமே சிந்தித்து அவற்றின் உண்மையைக் காணவல்லவர்; உண்மை காண்பதில் உழைப்பும் ஊக்கமும் உறுதியும் உடையவர்; முன்பு எவரும் கூரு

தனவும், பொருட் பொருத்தமுள்ளனவுமான நல்ல கருத்துக்களையும், நயங்களையும் எடுத்துரைக்கும் பண்பினர் ; தாம் ஆய்ந்து எழுதியுள்ள அரிய நூற் பிரதிகளை, அச்சிட விரும்பும் அறிஞர்களுக்கு அவற்றை அன்புடனளிக்கும் வண்மையாளர் ; கற்ற பேரறிவாளர்களைச் சுற்றமாகக் கொள்பவர். புலவர் பெருமக்களின் பொருள்நயங்களைக் கேட்டு உவந்து போற்றும் பண்பினர் ; தாம் பெற்ற தமிழின்பத்தை யாவரும் பெறவேண்டுமென்ற பெருநோக்கத்தால், தமிழ்வாணரைச் சந்திக்கும்போதெல்லாம், இலக்கிய மணம் கமழச் சலிப்பின்றிப் பேசி மகிழ்விக்கும் இயல்பினர் ; பொருள்கொடுத்துப் பல புத்தகங்களைப் பெற்று, அவற்றைப் படித்துப் பொழுதுபோக்குபவர் ; நூலறிவோடு உலகியலறிவும் நிறைந்தவர் ; அழகிய தோற்றமுடையவர் ; பன்மொழிப் புலவர் ; இன்மொழி யாளர் ; அரசர்களாலும் செல்வர்களாலும் பிறநாட் டறிஞர்களாலும் பிறமொழியாளராலும் பாராட்டப் பெற்ற பெருங்குணக் குரிசில்.

பரிமேலழகரை, “ ஈசனதருளால் உய்த்துணர் வுடையவோர் உண்மையாளன் ” என்று முன்னோர் சிறப்பித்ததுண்டு. அத்தகைய ‘அநுக்ரக சக்தி’ நம் மகா வித்துவானிடமும் உண்டென்பது அறிஞர் கண்ட உண்மையாகும்.

||~~||||~~||